

Stundžia Bonifacas (gimė 1952 lapkričio 21 Daunoriuose, Utenos r.), lietuvių kalbininkas, habil. dr. (1996), Milano kalbotyros draugijos narys korespondentas. 1976 baigęs Vilniaus u-tą (lietuvių kalbos ir klasikinės filologijos specialybę), jame dėsto; prof. (1997), nuo 1996 Baltų filologijos katedros (nuo 2001 Baltistikos ir bendrosios kalbotyros katedra) vedėjas, 1997–2006 Filologijos fakulteto dekanas. 1995 lietuvių ir latvių kalbas dėstė Oslo u-te. Nuo 1996 žurnalo „Baltistica“ redaktorius. Disertacija – „Giminės kategorija ir daiktavardžio giminių bei kamienų variantai baltų kalbose“; šia tema paskelbė straipsnių (*Blt.* 14(2), 1978; 27(2), 1994; *Klb.* 31(1), 1980 ir kt.). Habilitacinio darbo pagrindą sudarė monografija „Lietuvių bendrinės kalbos kirčiavimo sistema“ (1995). Baltų kalbų kirčiavimo klausimais paskelbė daug straipsnių (*LKK* 21, 1981; *Blt.* 21(2), 1985; *LgB* 1, 1992; 4, 1995; *ReB* 1, 1995; *Klb.* 42(1), 1993 ir kt.). Parašė knygą „Lietuvių kalbos kirčiavimas: Mokytojo knyga“ (1996). Kartu su Mikeliu Klusiu spaudai parengė 1545 m. prūsų kalbos katekizmą „Pirmoji prūsų knyga“ (1995), su Ritute Šepetyte – Martyno Mažvydo „Katekizmą“ (1997). Redagavo ir spaudai parengė Teofilio Gotlibo Šulco ir Kristupo Sapūno lietuvių kalbos gramatiką ir jos lietuvišką vertimą (*Sapūno ir Šulco gramatika = Compendium Grammaticae Lithvanicae*, 1997; vertė Kazimieras Eigminas). Iš ukrainų kalbos išvertė Anatolijaus Nepokupno knygą „Baltai slavų giminaičiai“ (1983). Paskelbė recenzijų apie kalbotyros veikalus, straipsnių lietuvių kalbos tyrinėjimo istorijos klausimais. Su Pietro Umberto Diniu parengė Giacomo Devoto baltistikos problemoms skirtus raštus „Baltistikos raštai. Scritti baltistici“ (Vilnius, 2004).

A. S.

Lietuvių kalbos enciklopedija, sudarė Kazys Morkūnas, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2008, p. 516.